

demiei Sirbe. Cel de-al doilea a trimis-o și ea se află anexată la propunere. Bogdan însă, poate mai puțin grăbit, n-a trimis-o imediat, iar mai târziu n-a mai putut-o expedia, căci la 28 iulie 1914 a început primul război mondial, prin atacarea Serbiei de către Austro-Ungaria. Moartea lui I. Bogdan, survenită la 1 iunie 1919, l-a împiedicat să-și îndeplinească, în noile condiții de pace, această îndatorire academică.

La solicitarea academicianului Emil Petrovici, acad. V.M. Mićović a binevoit să ne trimită microfilme ale celor două documente aflate în arhiva Academiei Sirbe de Științe și Arte în dosarul nr. 52/18 ianuarie 1914. Exprimând și pe această cale mulțumirile noastre Academiei Sirbe de Științe și Arte și personal academicianului V.M. Mićović, sintem bucuroși că putem da publicității o nouă mărturie a strânselor relații care au existat în trecut și care se dezvoltă astăzi între savanții țărilor noastre.

Reproducem, mai jos, în original și în traducere, textul propunerii lui St. Novaković, Ljub. Stojanović și A. Belić:

Српској Краљевској Академији

Част нам је предложити за чланове-дописнике Академије философских наука г.г.

1. Ј. Богдана, проф. Букурешког универз.
2. И. Барбулеску, проф. Јашк. универз.

Г. Ј. Богдан, проф. Унив. од 1891 год., вице-президент Румунске Академије Наука од 1910—1912, испитивао је кроз дуги низ година односе Румуније са Русима, Пољацима и Јужним Словенима. Он је више него иједан румунски научник пронашао, средно и издао словенских текстова, најразличитијих повеља, српских, бугарских и руских, различитих хроника, анала и сл. споменика, увек са потпуним познавањем посла, тачно и марљиво. Права критичка издања и отпочињу у том правцу од њега. Сем тога он се све време свога рада старао да славистичке студије добију у Румунији већег полета и више представника.

Утицаји културе словенских народа на Румуне били су такође предмет многобројних његових студија, а само проучавање споменика које је издавао, и са језичке, и књижевне и историске стране, увек је пратило његова издања, снабдевана преводима текстова на румунски и критичким апаратом.

Ако је задатак наше Академије гајење узајамних научних веза са суседима нашим, чија је прошлост и садашњост изукрштана са нашом у најразличитијим правцима, а нарочито у културном, мислимо да не можемо боље одговорити томе задатку до предлажући Академији да у круг својих чланова-дописника прими и г. проф. Ј. Богдана.

Г. проф. Др. Илија Барбулеску поклања нарочиту пажњу национално-етнографским питањима. Иако су нека дела његова блиска публицистици, ипак је он о стварима о којима пише увек добро обавештен и у питања, која третира, уноси научни материјал и здрав критицизам [...].

Међу научним делима његовим истичу се његова проучавања ортографије, графике и језика словенских споменика, писаних на земљишту Румуније. Нека је од њих наградила Рум. Акад. Наука.

Сваки слависта, поред опште славистичке спреме и познавања словенских језика, има и своју ужу специјалност: руски језик, бугарски, пољски и т.д. За Барбулеску се може рећи да је међу румунским славистима *србиста*. Он проучава нарочито српски значај у прошлости за румунску културу, он нарочито издваја српске елементе у словенским споменицима у Румунији и стара се да свему томе да пуну вредност и у савременим односима Срба и Румуна. Његов рад заслужује пуно признање са наше стране.

Зато смо сматрали да ћемо одговорити својој дужности, ако предложимо г. Барбулеску за дописног члана наше Академије.

Београд, 18. I. 1914.

Предлагачи

Стојан Новаковић

Љуб. Стојановић

Александар Белић